

Ing. Martina Ďurišová – Trenčiansky vzdelávací servis
Inovecká 1140/22, 911 01 Trenčín, Slovenská republika
e-mail: tvs.md@post.sk, martina.durisova@post.sk, miroslavduris@zoznam.sk
www.seminare.weebly.com

Dřeviny - ochrana a péče

UKÁZKA

Autor příručky: Ing. Miroslav Ďuriš

Trenčín, 15. září 2023

© 2023 Ing. Miroslav Ďuriš

Texty v této příručce napsal a sestavil Ing. Miroslav Ďuriš za pomoci právních norem, technických norem a literatury uvedené v závěru této příručky. Autorem fotografií a ilustrací je Ing. Miroslav Ďuriš. Každý kdo si legálně zakoupil tuto příručku v elektronické podobě, má souhlas autora na 1 zálohování její obsahu ve svém osobním počítači a na vytisknutí 1 výtlačku pro vlastní potřebu. Jiné kopírování této příručky bez souhlasu autora je porušením autorských práv i platných zákonů. Děkujeme za respektování tohoto upozornění.

titulní strana: kaštan jedlý (Castanea sativa)

třešeň ptačí (Prunus avium)

jírovec maďal (Aesculus hippocastanum)

jilm drsný (Ulmus montana)

Obsah

P. č.	Název kapitoly	Strana
1.	Proč jsem napsal tuto příručku?	5
2.	České právní předpisy a normy při ochraně a péči o dřeviny.	5
3.	Obecní ochrana přírody a krajiny.	6
4.	Ochrana dřevin rostoucích mimo lesa v České republice.	7
4.1	Co zákon o ochraně přírody a krajiny považuje za dřevinu?	7
4.2	Zákaz poškozovat a ničit dřeviny.	8
4.3	Preventivní a nápravné opatření orgánu ochrany přírody.	10
4.4	Ochrana dřevin při stavebních činnostech.	11
4.5	Ochrana dřevin ve významných krajinných prvcích.	18
4.6	Ochrana dřevin v břehových porostech.	20
4.7	Ochrana dřevin v rámci ochrany krajinného rázu.	21
4.8	Vyhlašování a ochrana památných stromů.	23
4.9	Ochrana dřevin, které jsou zvláště chráněnými druhy rostlin.	26
4.10	Ochrana dřevin v zvláště chráněných územích.	28
4.11	Ochrana dřevin v ptačích oblastech nebo v souvislosti s ochranou ptactva.	32
4.12	Ochrana dřevin v evropsky významných lokalitách.	38
4.13	Ochrana dřevin na přechodně chráněných plochách.	39
4.14	Ochrana dřevin na lesních pozemcích.	39
5.	Závazná stanoviska orgánů ochrany přírody k ochraně dřevin.	40
5.1	Vzor závazného stanoviska orgánu ochrany přírody	42
6.	Ochrana přirozeného druhového složení ekosystémů.	45
6.1	Omezení šíření nepůvodních druhů dřevin, které nejsou invazní.	45
6.2	Invazní druhy dřevin a související zákazy a povinnosti.	49
6.3	Způsoby odstraňování invazních druhů dřevin.	52
7.	Ochrana dřevin a plány péče o zvláště chráněná území.	54
8.	Posuzování stavu dřevin.	55
8.1	Posuzování zdravotního stavu a bezpečnosti dřevin.	55
8.2	Měření dřevin a zjišťování jejich věku.	64
8.3	Společenská hodnota dřevin rostoucích mimo lesa.	67
9.	Péče o dřeviny.	70
9.1	Zásady výsadby dřevin.	71
9.2	Ekologické nároky dřevin.	82
9.3	Péče o vysazené dřeviny.	84
9.4	Zásady ořezu dřevin.	88
9.5	Ošetřování dutin.	96
9.6.	Stabilizace koruny stromu.	97
9.7	Uložení nezbytných zásahů při výskytu nákazy dřevin.	100
10.	Povolování kácení dřevin podle zákona o ochraně přírody a krajiny.	101
10.1	Které orgány ochrany přírody povolují kácení dřevin?	101
10.2	Náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin.	102
10.3	Vzor žádosti o povolení kácení dřevin.	103
10.4	Kácení dřevin a vlastnictví k pozemku.	108
10.5	Vzor souhlasu spoluvlastníků pozemku s kácením dřevin	108
10.6	Co je nezbytné posoudit při povolování kácení dřevin?	110
10.7	Oprávněné důvody kácení dřevin.	110

10.8	Správní řízení a obsah rozhodnutí o povolení kácení dřevin.	111
10.9	Vzor rozhodnutí o (ne) povolení kácení dřevin.	113
10.10	Jak naložit s odvoláním proti rozhodnutí?	116
10.11	Případy, kdy se povolení kácení dřevin ze zákona nevyžaduje.	117
10.12	Případy, kdy se povolení kácení nevyžaduje za podmínek podle vyhlášky.	117
10.13	Kácení dřevin s oznamovací povinností před kácením.	118
10.14	Kácení dřevin s oznamovací povinností po kácení.	120
10.15	Postup povolování při souběhu s jiným režimem ochrany přírody	121
11.	Náhradní výsadba, následná péče a finanční odvod.	124
11.1	Náhradní výsadba za pokácené dřeviny.	124
11.2	Pozemky na náhradní výsadbu.	125
11.3	Ukládání následné péče o náhradní výsadbu.	125
11.4	Uložení finančního odvodu za pokácené dřeviny.	126
12.	Kácení dřevin podle jiných právních předpisů.	126
12.1.	Kácení dřevin na silničních pozemcích.	126
12.2	Kácení dřevin v břehových porostech.	128
12.3	Kácení dřevin v ochranném pásmu elektrizační a plynárenské soustavy.	130
12.4	Kácení dřevin v ochranném pásmu dráhy.	137
12.5	Kácení dřevin podle stavebního zákona.	139
12.6	Kácení dřevin s vazbou na ochranu kulturních památek.	142
13.	Orgány ochrany přírody a krajiny a jejich působnost v ochraně dřevin.	143
13.1	Obce a obecné úřady.	143
13.2	Obce a obecné úřady s rozšířenou působností.	144
13.3	Kraje a krajské úřady.	145
13.4	Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a správy národních parků.	146
13.5	Vojenské újezdy, újezdní úřady a Ministerstvo obrany ČR.	146
13.6	Ministerstvo životního prostředí ČR.	147
13.7	Česká inspekce životního prostředí.	147
13.8	Pravomoci zaměstnanců orgánu ochrany přírody při státním dozoru.	148
14.	Stráž přírody a její pravomoci.	148
15.	Přestupky na úseku ochrany dřevin.	150
16.	Trestní činy související s ochranou dřevin.	151
17.	Náhrada škody na dřevinách způsobené vybranými chráněnými živočichy.	152
18.	Závěr.	155
19.	Použita literatura, normy, právní předpisy a internetové stránky.	155

1. Proč jsem napsal tuto příručku?

Jednou z důležitých součástí životního prostředí jsou stromy a keře rostoucí mimo lesa - či už v komunální zeleni, nebo ve volné krajině. Nejen, že člověku poskytují užitek, zpříjemňují život a dělají jej snesitelným, no mají také nezastupitelné funkce, jako půdoochranná, vodohospodářská, klimatická, tvoří prostředí pro život mnohých druhů živočichů, hub a jiných organismů. V této příručce se zabývám ochranou dřevin a péčí o ně. Je určena především pro zaměstnance orgánů a organizací ochrany přírody a též pro ty, kteří provádějí praktickou péči o zeleň v městech, v obcích a v krajině. Může být užitečná i pro stavební firmy, projektanty a jiné subjekty.

Vzděláním jsem lesní inženýr, jsem také absolvent střední lesnické školy a posledních 21 let pracuji ve státní správě na orgánu ochrany přírody v SR. Před tím jsem 2 roky vykonával na živnost služby v lesnictví a zahradnictví a ještě dříve jsem 4 roky pracoval v oblasti vzdělávání dospělých v lesním a vodním hospodářství. Přestože žiji a pracuji na Slovensku, zajímal jsem se o problematiku ochrany přírody a krajiny a legislativu i v České republice. Většinu fotografií jsem udělal v době dovolených nebo rodinných výletů v ČR nebo v SR. Výsledkem je tato česká verze mé elektronické příručky, kterou jsem pod stejným názvem vydal v roce 2021 na Slovensku.

2. České právní předpisy a normy při ochraně a péči o dřeviny.

Ochrana dřevin rostoucích mimo lesa vyplývá především z ustanovení zákona ČNR č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). V této příručce vycházím z jeho posledního znění účinného od 01. 02. 2022. Samotnou ochranu dřevin a ochranu památních stromů upravují především § 2 odst. 2 písm. d), § 3 odst. 1 písm. i), a § 7 až § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ochrana památních stromů vyplývá z ustanovení § 46 a § 47 zákona o ochraně přírody a krajiny. V případě smluvní ochrany je to také § 39 zákona o ochraně přírody a krajiny. Na ochranu dřevin, které rostou ve významných krajinných prvcích, nebo jsou významné z hlediska krajinného rázu, se vztahují také ustanovení § 4 odst. 2 a § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Omezení rozšiřování invazních nepůvodních druhů dřevin vyplývají z ustanovení § 13d až 13l zákona o ochraně přírody a krajiny. V České republice platí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů. Kompetence jednotlivých orgánů ochrany přírody ve věci ochrany dřevin včetně státního dozoru a stráže přírody vyplývají z ustanovení § 75 až § 82 a § 85 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ustanoveními § 83 až § 84 zákona o ochraně přírody a krajiny je upravený průběh správního řízení na úseku ochrany přírody a krajiny, pokud se odlišuje od zákona o správném řízení. Přestupky, jako i sankce za ně vyplývají z ustanovení § 86 až § 88a zákona o ochraně přírody a krajiny. Na základě zákona o ochraně přírody a krajiny byli dále vydány vyhlášovací předpisy zvláště chráněných částí přírody – památních stromů a chráněných území (národních parků, přírodních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek, evropsky významných lokalit a ptačích oblastí). V chráněných územích může být ochrana dřevin upravena jinak než obecně (zpravidla přísněji).

K zákonu o ochraně přírody a krajiny vydalo Ministerstvo životního prostředí ČR vykonávací vyhlášku č. 189/2013 Sb. o ochraně dřevin a povolování jejich kácení. V této příručce vycházím z jejího posledního znění účinného od 01. 04. 2019. Tato vyhláška vymezuje základní pojmy, definuje nedovolené zásahy do dřevin, stanovuje velikost a charakteristika dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení, náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin a o závazné stanovisko ke kácení dřevin a náležitosti oznámení o kácení dřevin i období, ve kterém se kácení dřevin zpravidla provádí. Další platnou vyhláškou je vyhláška MŽP ČR 395/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny. V závěru této příručky věnuji jednu kapitolu také náhradě škody na dřevinách způsobené určenými chráněnými živočichy. Vycházím při tom ze zákona č. 115/2000 Sb. o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy a z vyhlášky MŽP ČR č. 126/2021 Sb. o způsobu výpočtu výše škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy.

S ochranou dřevin a péčí o dřeviny souvisí též Česká technická norma: ČSN 83 9061 (839061) Technologie vegetačních úprav v krajině - Ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích. Při vydávání rozhodnutí se na ní mohou odvolat zejména stavební úřady a orgány ochrany přírody. Ustanovení této normy mohou použít v rozhodnutí při uložení podmínek vykonání povolené činnosti. Péči o dřeviny se zabývají také Arboristické standardy, které vydala Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Tyto obsahují následující části: hodnocení stavu stromů, ochrana dřevin při stavební činnosti, výsadba stromů, řez stromů, funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině, bezpečnostní vazby a ostatní stabilizační systémy, kácení stromů, péče o funkční výsadby ovocných dřevin, ochrana stromů před úderem blesku, úprava stanovištních poměrů dřevin, speciální zásahy na stromech, péče o dřeviny kolem veřejné dopravní infrastruktury, péče o dřeviny kolem veřejné technické infrastruktury. V uvedených arboristických jsou citovány také další české, nebo evropské technické normy. V některých případech se budu v této příručce odvolávat také na publikace, které vydala Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre: Arboristický štandard 1. Rez stromov, Arboristický štandard 2. Ochrana drevín pri stavebnej činnosti a Arboristický štandard 3 – Hodnotenie stromov. Při tvorbě této příručky jsem použil také Metodická instrukce odboru adaptace krajiny na klimatickou změnu a odboru legislativního MŽP ČR k aplikaci § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, upravující povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les a ukládání náhradní výsadby č. j. MZP/2022/050/271 z dubna 2022.

V některých případech je ochrana dřevin upravena také jinými právními předpisy, jako je zákon o vodách, zákon o pozemních komunikacích, zákon o územním plánování a stavebním řádu, zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, zákon o vojenských újezdech, lesní zákon a další. V příslušných kapitolách této příručky se jim budu věnovat také.

3. Obecní ochrana přírody a krajiny.

Ochranou přírody a krajiny se podle § 2 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny rozumí vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny (včetně dřevin) a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Součástí obecné ochrany přírody a krajiny je také vytváření a udržování

územního systému ekologické stability, což je vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.

Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability. Jejich součástí jsou zpravidla také dřeviny rostoucí ve volné krajině. Dřeviny jsou často také součástí významných krajinných prvků. Významný krajinný prvek je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou ze zákona lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, nebo údolní nivy. Mimo toho zákon pozná ještě registrované významné krajinné prvky.

Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny se ochrana přírody a krajiny zajišťuje také ochranou dřevin rostoucích mimo les. Kromě toho platí i obecní ochrana rostlin a živočichů podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchylem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných podmínek.

4. Ochrana dřevin rostoucích mimo lesa v České republice.

4.1 Co zákon o ochraně přírody a krajiny považuje za dřevinu?

Podle § 3 odst. 1 písm. i) téhož zákona dřevina rostoucí mimo les (dále jen "dřevina") je strom či keř rostoucí jednotlivě i ve skupinách ve volné krajině i v sídelních útvech na pozemcích mimo lesní půdní fond. Jaké pozemky jsou určeny k plnění funkcí lesů, je uvedeno v úvodních ustanoveních lesního zákona. Jestli je konkrétní parcela lesním pozemkem, nebo ne je možné ověřit si v katastru nemovitostí. Pokud je v katastru nemovitostí, jako druh pozemku uvedeno: „lesní pozemek“, nejedná se o dřevinu rostoucí mimo lesa, tedy nevztahuje se na ni ochrana dřevin podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Na lesní porosty rostoucí na lesních pozemcích se vztahuje ochrana podle lesního zákona.

Pokud je dřevina součástí zvláště chráněné části přírody, bývá její ochrana zpravidla přísnější, než obecná ochrana dřevin podle § 7 až § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněná část přírody je velmi významná nebo jedinečná část živé či neživé přírody; může jí být část krajiny, geologický útvar, strom, živočich, rostlina a nerost, vyhlášený ke zvláštní ochraně státním orgánem podle třetí nebo páté části zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněné části přírody jsou kupř. památné stromy, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky, národní parky, přírodní parky, chráněné krajinné oblasti, atd.

Podle § 1 písm. a) vyhlášky MŽP ČR č. 189/2013 Sb. o ochraně dřevin a povolování jejich kácení se pod společenskými funkcemi dřeviny rozumí soubor funkcí dřeviny ovlivňujících životní prostředí člověka, jako je snižování prašnosti, tlumení hluku či zlepšování mikroklimatu; mezi společenské funkce patří také funkce estetická, včetně působení dřevin na krajinný ráz a ráz urbanizovaného prostředí.

4.2 Zákaz poškozovat a ničit dřeviny.

Podle § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou dřeviny chráněny před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (kupř. ochrana památných stromů podle § 46 a § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny) nebo ochrana podle zvláštních předpisů (kupř. podle lesního zákona nebo podle zákona o vodách). Tato ochrana se naopak nevztahuje na invazní nepůvodní druhy dřevin, kterým se blíže budu věnovat v kapitole 6.2 této příručky. Ochrana se dále nevztahuje na případy kácení prováděného v rámci úředních opatření nebo mimořádných rostlinolékařských opatření k předcházení šíření nebo k vyhubení škodlivých organismů rostlin podle zákona o rostlinolékařské péči. Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je podle § 7 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny povinností vlastníků pozemků, na kterých dřeviny rostou.

Co jsou nedovolené zásahy do dřevin?

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky MŽP ČR č. 189/2013 Sb. o ochraně dřevin a povolování jejich kácení nedovolenými zásahy do dřevin se rozumí takové poškozování nebo ničení dřevin, které způsobí podstatné nebo trvalé snížení jejich ekologických nebo společenských funkcí nebo bezprostředně či následně způsobí jejich odumření. Poškození nebo odumření dřeviny může nastat i v důsledku opomenutí péče.

Ten, kdo poškodí nebo zničí dřevinu, nebo skupinu dřevin rostoucích mimo les, nebo památný strom, dopustí se přestupku podle § 87 nebo podle § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny. Výše pokuty je až do 1 000 000,- Kč v závislosti od toho, jestli jde o jednotlivou dřevinu, skupinu dřevin, nebo památný strom a jestli se takového přestupku dopustila fyzická osoba (nepodnikatel), právnická osoba, nebo podnikající fyzická osoba. Přestupkům a sankcím za ně se budu věnovat v kapitole 15. této příručky.

O nedovolený zásah se nejedná, pokud je prováděn za účelem zachování nebo zlepšení některé z funkcí dřeviny, v rámci péče o zvláště chráněný druh rostliny nebo živočicha, v rámci péče o zvláště chráněné území prováděné v souladu s plánem péče nebo zásadami péče anebo v rámci péče o evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast prováděné v souladu se souhrnem doporučených opatření. Zákaz poškozovat a ničit dřeviny se nevztahuje na dřevinu, na kterou se nevyžaduje povolení na její kácení, nebo na kterou již bylo vydáno pravomocné povolení kácení. Z uvedeného vyplývá, že zákaz poškozovat a ničit dřeviny se např. netýká invazních nepůvodních druhů dřevin, nebo dřevin, které je možné kácet podle jiných právních předpisů, (kupř., které zasahují do elektrického vedení), ani dřevin, které nedosahují parametry, u kterých by se již vyžadoval souhlas na kácení.

Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je podle § 7 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny povinností vlastníků pozemků, na kterých dřeviny rostou. Ošetřování dřevin je činnost zaměřená na udržení nebo zlepšení jejich zdravotního stavu nebo na zmírnění následků jejich poškození. Udržováním dřevin se zajišťují podmínky pro jejich optimální rozvoj.

Příklady poškození dřevin nevhodným umístěním plotu, nebo tabule, které vrostli do kmene stromu.

K poškození dřeviny dochází často při výkopech, stavebních činnostech, nebo při neodborném ořezání koruny. Když se jehličnanu vezme většina koruny a ponechají se jenom 1 - 2 spodní přesleny, jsou jeho dny zpravidla sečteny. Mállokterý strom zvládne ořezání 2/3 objemu koruny najednou, osekání kořenů, nebo obstavění většiny kořenového prostoru. Někdy strom sice po ořezání částečně zregeneruje, no zkrátí se mu životnost. Ochranou dřevin při stavebních činnostech se budu zabývat v kapitole 4.4. Ořezávání dřevin je věnována kapitola 9.4 této příručky.

Příklady poškození jehličnanů odstraněním většiny objemu koruny.

4.3 Preventivní a nápravná opatření orgánu ochrany přírody.

Podle § 66 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou orgány ochrany přírody oprávněné stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat. Toto ustanovení lze použít i v případech, kde je nějakou činností způsobováno poškozování dřevin rostoucích mimo lesa, nebo památních stromů. Toto ustanovení však nelze uplatnit v případě již vydaného platného pravomocného rozhodnutí – když bylo už vydáno pravomocné povolení kácení dřevin, nebo stavební povolení.

Podle § 77 odst. 1 písm. j) zákona o ochraně přírody a krajiny obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve svém správním obvodu, nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma, přijímají oznámení o kácení dřevin a rozhodují o pozastavení, omezení nebo zákazu kácení dřevin (pokud jde o kácení na základě oznámení podle § 8 odst. 2 a 4 zákona o ochraně přírody a krajiny). Na základě § 77 odst. 1 písm. p) zákona o ochraně přírody a krajiny v rozsahu své působnosti ukládají podmínky pro výkon činností, které by mohly způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody nebo takové činnosti zakazují. To se vztahuje i na ochranu dřevin rostoucích mimo lesa, nebo památních stromů. V rámci státního dozoru podle § 85 odst. 1 písm. r) zákona také rozhodují o možnostech a podmínkách uvedení do původního stavu podle § 86 odst. 1, ukládají provedení přiměřených náhradních opatření. V zvláště chráněných územích mají tyto pravomoci krajské úřady, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR nebo správy národních parků.

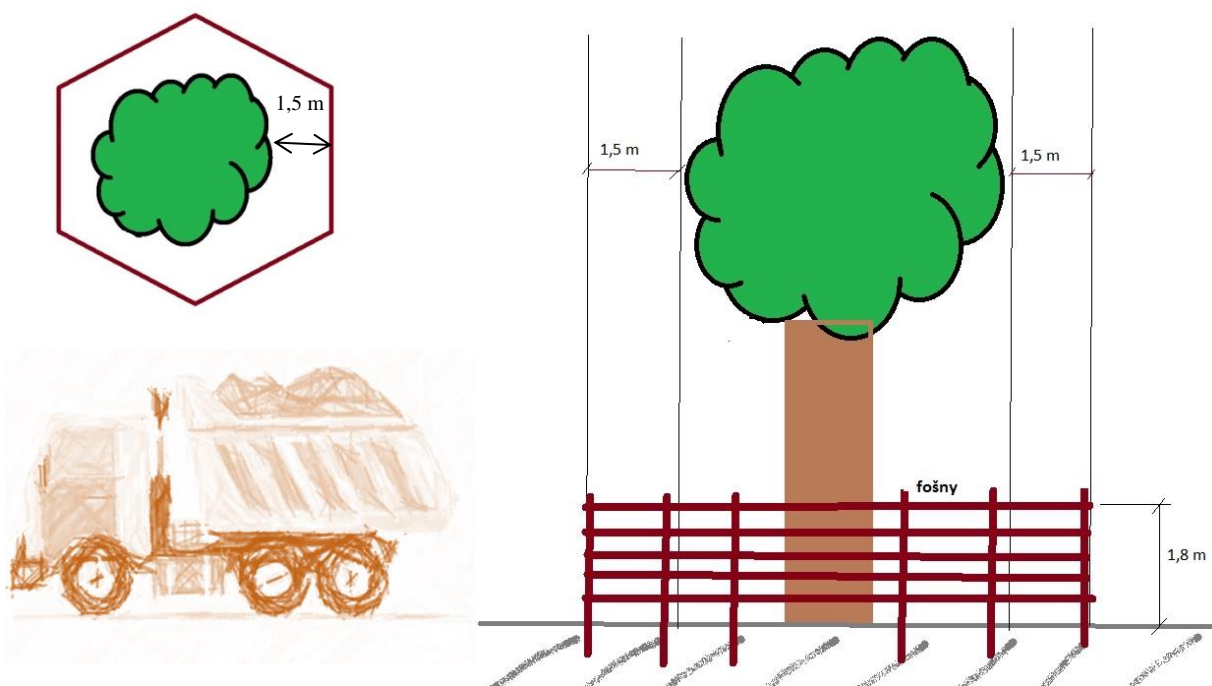
Česká inspekce životního prostředí je podle § 80 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny oprávněna v případech hrozící škody nařídit omezení, případně zastavení škodlivé činnosti až do doby odstranění jejich nedostatků a příčin. Na základě ustanovení § 81 odst. 8 zákona o ochraně přírody a krajiny v případě bezprostředního ohrožení zájmů chráněných podle části druhé až páté tohoto zákona je oprávněn k pozastavení rušivé činnosti také strážce přírody. O svém opatření bezodkladně vyrozumí územně příslušný orgán ochrany přírody. Opatření potvrdí, změní nebo zruší orgán ochrany přírody nejpozději do 15 dnů od jeho vydání. Krajské úřady, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a správy národních parků podle § 85 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny v rámci státního dozoru kontrolují, zda v obvodu jejich působnosti nedochází k ohrožování zájmů ochrany přírody a krajiny, kontrolují dodržování tohoto zákona a prováděcích předpisů a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad. Toto ustanovení se vztahuje také na ochranu dřevin rostoucích mimo lesa nebo památních stromů.

Podle § 86 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny každý, kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní částí přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody. Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Jejich účelem je kompenzovat, byť jen z části, následky nedovoleného jednání. Za přiměřená náhradní opatření k nápravě jsou vedle náhradních výsadeb považována pěstební opatření, která prokazatelně prodlužují perspektivu jiných dřevin. Přiměřená náhradní opatření k nápravě podle § 86 zákona o ochraně přírody a krajiny nijak neomezují možnost uložení pokut podle § 87 a § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny.

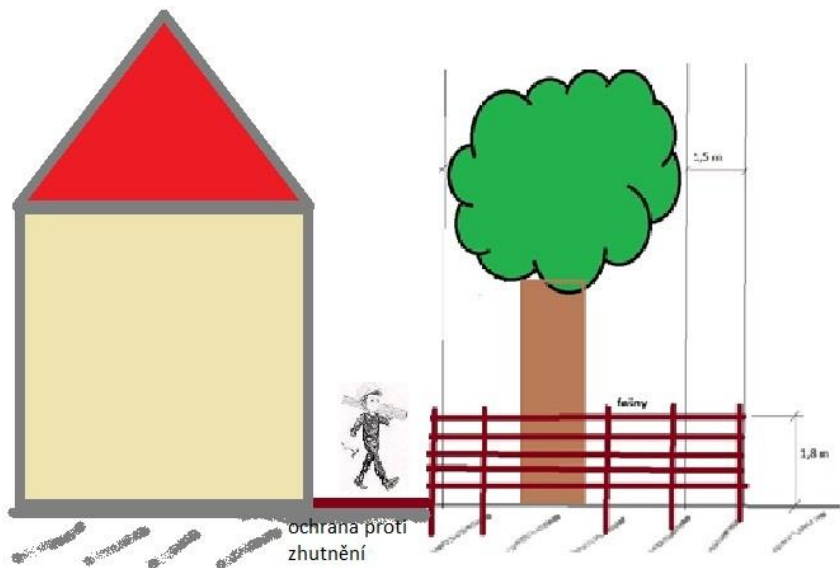
4. 4 Ochrana dřevin při stavebních činnostech.

V této kapitole vycházím z ČSN 83 9061 (839061) Technologie vegetačních úprav v krajině - Ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích a z Arboristického standardu vydaného Agenturou ochrany přírody ČR (řada A, Ochrana dřevin při stavební činnosti). Uvedená ČSN je platná technická norma. Kontrolovat a vyžadovat její plnění je možné, když její dodržení uvede orgán ochrany přírody ve svém závazném stanovisku, nebo stavební úřad v podmínkách svého rozhodnutí. Pokud nebyl vydán souhlas ke kácení dřevin, je stavebník povinen učinit opatření k ochraně zbývajících dřevin na staveništi během stavebních prací. V etapě přípravy projektu stavby je nutné zmapovat výskyt dřevin na stanovišti a v jeho nejbližším okolí, které by mohly být ovlivněny stavební činností. Hodnotí se i stromy do 5 m od hranic staveniště. Vzdálenost se měří od styku kmene s půdou (od okraje kořenových náběhů). Pro kácení dřevin menší hodnoty je třeba zabezpečit povolení ke kácení a pro dřeviny, které mají být zachovány, je třeba vytýčit jejich ochranný prostor a stanovit v projektu stavby opatření k jejich ochraně a následné péči po dobu minimálně 2 let. V případě památných stromů nesmí být jejich ochranné pásmo menší, než ochranné pásmo ze zákona o ochraně přírody a krajiny. Chráněný kořenový prostor skupiny dřevin je vhodné na staveništi vytýčit jako společný chráněný prostor. Čím větší je hodnota dřeviny, tím větší chráněný prostor nutno pro ni vytýčit.

Kořenový prostor stromu je nutno chránit před zhutňováním půdy. Kořenový prostor se většinou shoduje s obvodem koruny stromu - okapovou linií zvětšenou o 1,5m. U sloupovitých taxonů je nutno okapovou linii stromu zvětšit až o 5 m. Zhutňování půdy v kořenovém prostoru vede k chřadnutí dřeviny, snížení stability a předčasnému úhynu dřeviny. V kořenovém prostoru nelze budovat žádné stavební konstrukce uzavírající půdní povrch. Pro zachování vitality stromu nepropustné konstrukce nesmí pokrývat více než 30 % kořenového prostoru stromu a propustné konstrukce nesmí překrývat více než 50 % kořenového prostoru stromu. V kořenovém prostoru stromu není možné skladovat chemické látky a manipulovat s nimi. Vymezení chráněné kořenové zóny:

Ochrana kořenové zóny
v místech s omezeným
prostorem:

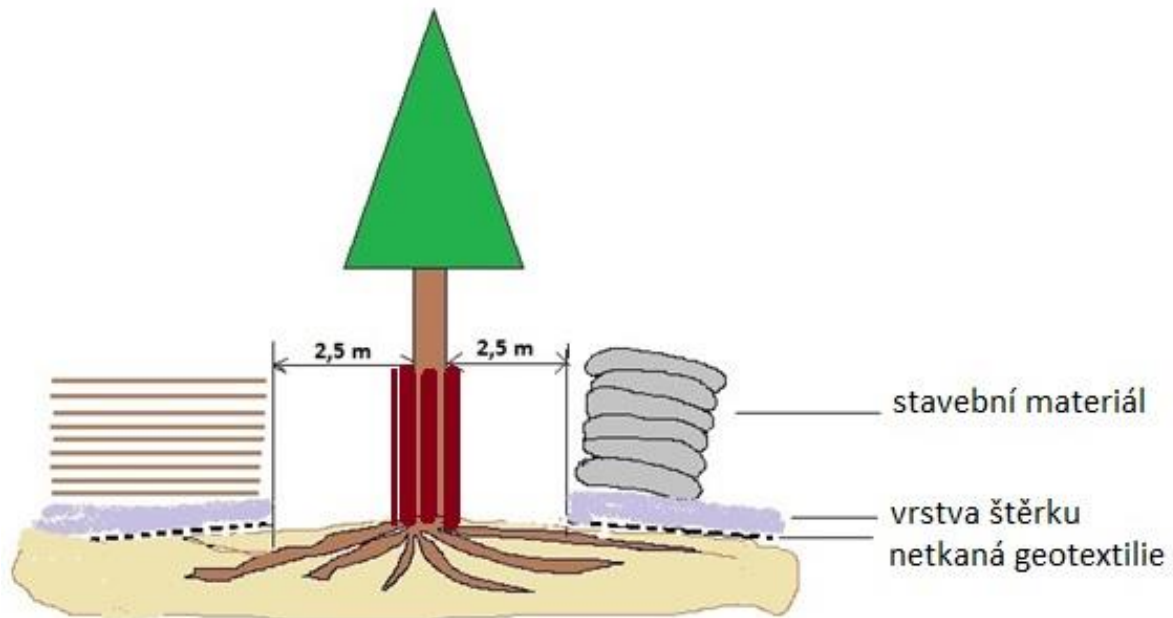

Příklady špatné praxe ve stavebnictví:

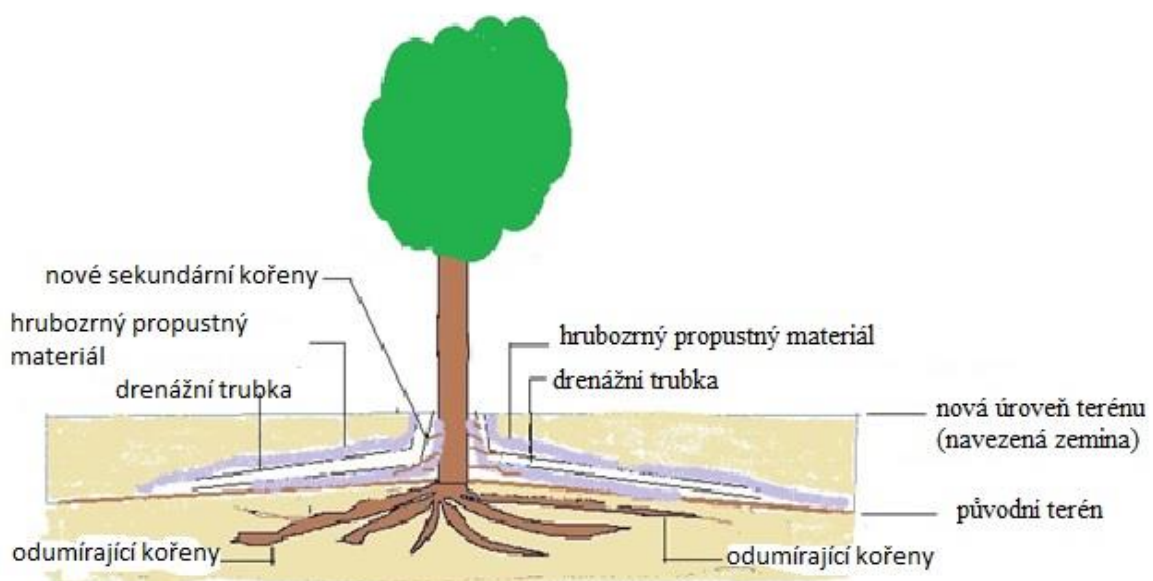

Příčinou vyschnutí tohoto stromu bylo zejména to, že byl prakticky celý jeho kořenový prostor zhutněn a zaasfaltován. Kořeny dřeviny tak ztratily přístup ke srážkové vodě a vzduchu.

V omezeném prostoru, pokud není možné zajistit ochranu celého kořenového prostoru stromu před zhutněním, musí být zajištěna propustnost půdy pomocí hrubozrnného propustného materiálu (štěrku 16/32 mm), který se nanese ve 20 cm silné vrstvě do vzdálenosti ne menší než 2,5 m od kmene stromu na podložku z netkané textilie. Na vrstvu štěrku lze uložit panel nebo povalový dřevěný chodník. Samotný prostor – okruh 2,5 m kolem kmene stromu musí zůstat volný, bez skladovaného materiálu.

V případě nutnosti zvýšení terénu navázkou zeminy kolem kmene stromu, je třeba v kořenovém prostoru zajistit odstranění organického materiálu (např. listí, trávy, plevelu), který by mohl hnit a pokrytí prostoru propustným materiálem, drenážními trubkami a kyprou zeminou. Při zvýšení úrovně terénu navezením zeminy původní kořeny odumírají. Náhradní kořeny vytvořené z adventivních (spících) pupenů nedokážou zajistit stabilitu stromu. V ochranném kořenovém prostoru není přípustné terén snižovat odkopávkami zeminy.

V chráněném kořenovém prostoru stromu se nedoporučuje projektovat žádné stavby. Pokud však jsou v tomto prostoru přesto navrhnuté stavební konstrukce a prvky, je nutno minimalizovat zásah použitím bezvýkopových technologií nebo základových patek a přemostujících konstrukcí, které umožňují růst kořenů. Pokud je v omezeném kořenovém prostoru pevná překážka (např. základy budovy), jakékoliv stavební prvky nesmí omezit radiální přírůstek kmene a kořenových náběhů. Volný prostor mezi okrajem kořenových náběhů a nejbližší pevnou překážkou musí být minimálně 50 cm.

V případě nutnosti použít nepropustnou dlažbu se dá provzdušnění ochranné kořenové zóny částečně zlepšit alespoň 5 cm hrubou vrstvou šterku pod dlažbou propojenou s provzdušňovacími otvory z trubek průměru min. 10 cm umístěných od sebe v dlažbě od sebe nejméně každé 3 m, nebo použitím provzdušňovacích rohoží a podobných stavebních prvků. Pokud se okraje cest nachází v ochranné kořenové zóně vzrostlých stromů, je vhodné krajnice pokrýt propustnou dlažbou se spárami vyplněnými pískem (v šterkovém lůžku položeném na geotextílii). Zajištění okrajů je vhodné řešit ocelovými L profily upevněnými v podloží armovací tyčí. Případné obrubníky je vhodné upevnit v podloží ocelovou tyčí a ztuhlé země, bez betonového lože. Kamenné, nebo betonové stavební prvky musí mít odstup od paty stromu nejméně na délku, která je rovná průměru kmene stromu u země.

Trvalé zvýšení terénu navážkou zeminy po celém povrchu chráněného kořenového prostoru lze realizovat pouze do výšky 5 cm propustným materiálem (ne jílovitou zemínou). Zvýšení terénu propustnými materiály do tloušťky 20 cm a uzavření půdního povrchu propustnými kryty je přípustné pouze do 50 % plochy chráněného kořenového prostoru. U vyšších navážek, nebo nepropustných materiálů smí být překryto pouze 30 % plochy chráněného kořenového prostoru.

Před zahájením stavby a v průběhu stavební činnosti je nutno na staveništi dle aktuální potřeby zajistit zálivku dřevin vodou, mulčování organickým mulčem a aerifikaci (provzdušnění povrchu půdy) bez poškození kořenů. V případech, kdy jsou stromy ve zvýšené míře vystaveny slunečnímu záření, je třeba zvážit ochranu kmenů vůči spále kůry. Týká se to zejména mladých stromů a taxonů s tenkou borkou. K ochraně se používají rohože z třtiny, bambusu nebo slámy, případně nátěry vápenným mlékem a ochranné nátěry kmene. Podobně je třeba dřeviny chránit od zdrojů sálavého tepla (např. z pracovního stroje).

Ochrana dřevin před jinými vlivy stavební činnosti: Podle arboristického standardu (Ochrana dřevin při stavební činnosti) je třeba zachovat při pohybu těžkých mechanismů, zdrojů tepla nebo výfukových plynů min. 5 m vzdálenost těchto strojů od okraje koruny okolních stromů. Otevřený oheň musí být vzdálen min. 20 m od okraje koruny okolních stromů. Manipulace s toxickými látkami (jako pohonné hmoty, stavební chemie) není možná v prostoru nejméně 10 m od okraje korun okolních stromů. Stejně pravidlo je nutné dodržet i při vylévání nebo svodech vody kontaminované z vymývání stavebních mechanismů.

Hloubení výkopů by se nemělo provádět v kořenovém prostoru. Pokud to není možné ve výjimečných případech zajistit, musí se výkop vykopat ručně, ne však blíže než 2,5 m od kmene stromu. Při hloubení výkopů se nesmí přerušit kořeny silnější než 3 cm. Kořeny se mohou přerušit jedině řezem (ne drcením a vytrháváním) a řezná místa je třeba zahladit a ošetřit. Kořeny s průměrem 3 – 5 cm lze přerušit jen výjimečně po odborném posouzení v naléhavých případech. Kořeny silnější než 5 cm je nutno zachovat bez poškození a chránit je před vysycháním a účinky mrazu. Stěnu výkopu směrem k stromu je nutno pro ochranu kořenů zakrýt textilním, nebo jiným vhodným materiálem, pravidelně ji zvlhčovat, nebo instalovat do průchodky a bezodkladně zasypat.

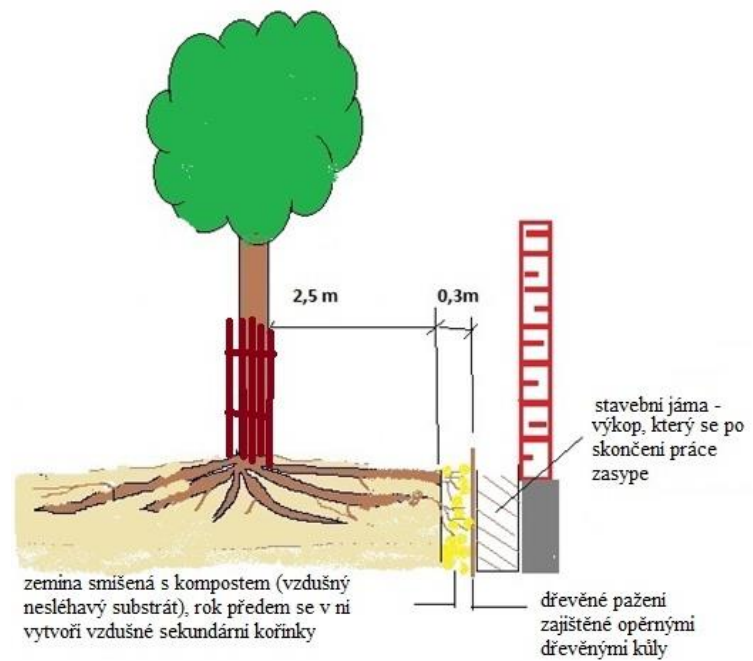
Pokud se jednostranně zredukuje kořeny stromu, je třeba provést i vyrovnávací řez koruny, případně dřevinu ukotvit (kupř. popruhy), pro zachování stability. V kořenovém prostoru nelze budovat stavební základy. Pokud se tomu v jednotlivých případech nedá vyhnout, doporučuje se místo základových pásů budovat základové patky, které by měly být od kmene stromu, i navzájem od sebe vzdáleny nejméně 1,5 m.

V případě bezvýkopové technologie kladení vedení (protlačování, tzv. krtkování – např. telekomunikační kabely, elektrické kabely, vodovod, plynovod, kanalizace) lze vedení uložit do chráničky i pod kořenovým prostorem stromu. Při průměru trubek do 30 cm se ponechá půdní překryv nejméně 80 cm, u hrubších trubek se ponechá půdní překryv nejméně 1 m.

V závislosti od rozsahu ztráty kořenů je potřeba dřevinu ukotvit nebo k vyrovnání zredukovat korunu stromu. Pokud strom roste na nebezpečném terénu, je vhodné alespoň 1 vegetační období před plánovaným výkopem vybudovat tzv. kořenovou clonu. Tato slouží k vytvoření nových sekundárních kořínků. Buduje se do hloubky plánovaného výkopu, nejvýše však 1,5 – 2 m. Ve vzdálenosti 30 – 50 cm před plánovaným výkopem se ručně odstraní půda a řezem ostrým nožem se odstraní všechny kořeny. Strana budoucího výkopu se opatří propustným bedněním (pletivem, nebo deskami). Dno kořenové clony se vyplní hrubší hlinitou vrstvou a vrchní vrstva (asi 40 cm) se vyplní zeminou smíchanou s kompostem. Kořenovou clonu je potřeba udržovat v přiměřeně vlhkém stavu.

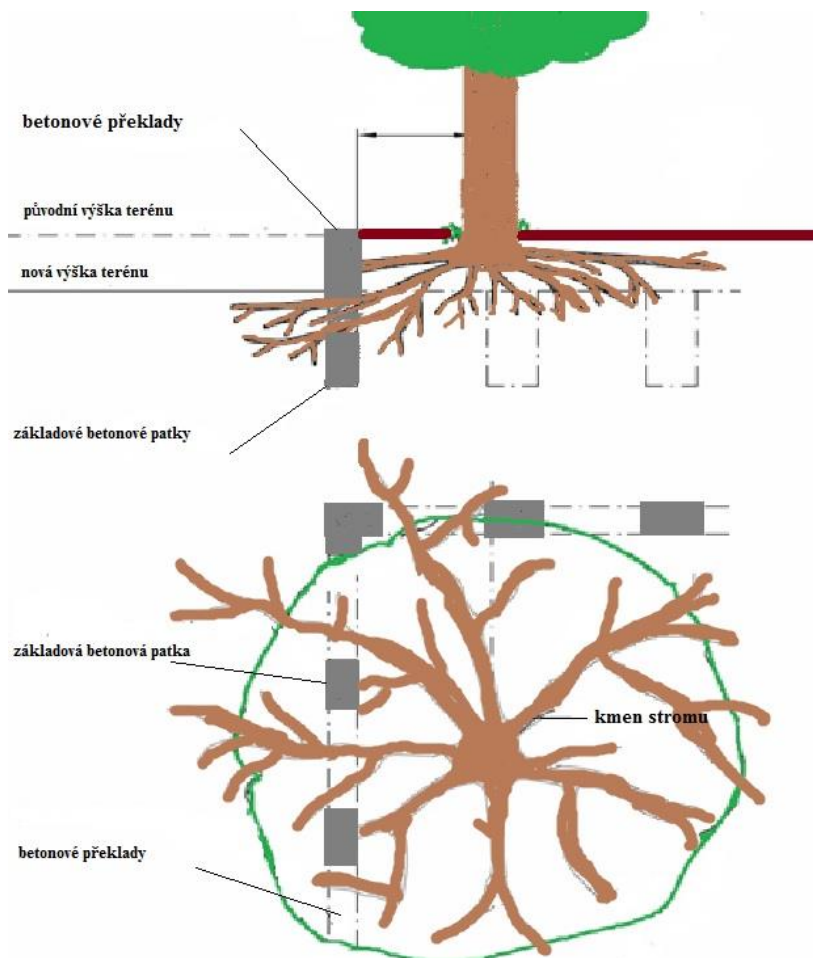

Vytvoření sekundárních kořenů 1 rok před plánovaným výkopem:

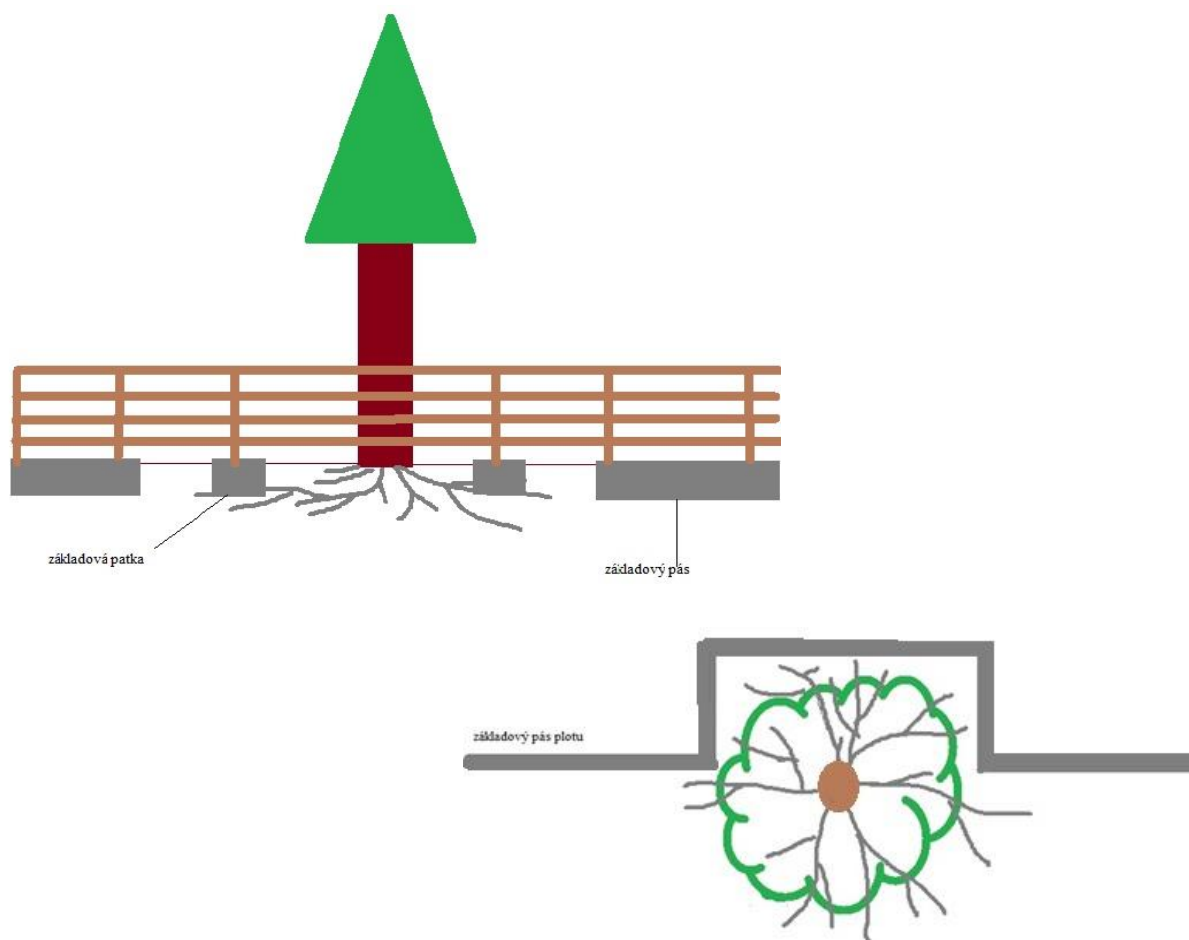

Dřevěné pažení může být nahrazeno pažnicí, armovací ocelovou sítí zajištěnou ocelovými tyčemi a zakrytou s jutovou tkaninou.

Ochrana kořenů v případě snížení terénu a použití základových betonových patek:

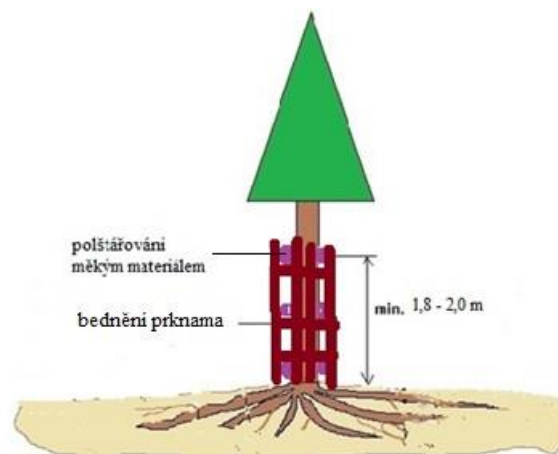
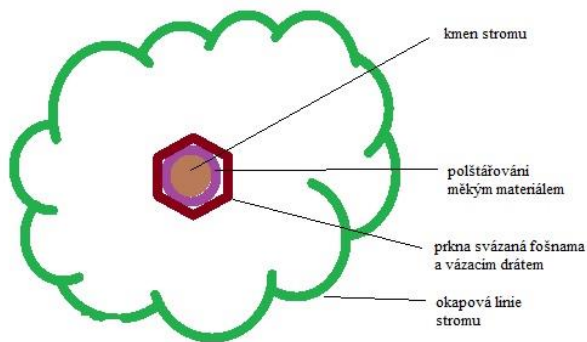

V případě nutnosti snížení terénu, nebo budování základů, nebo plotů apod. v ochranné kořenové zóně, je vhodné použít základové patky, které umožňují přechod kořenů. V některých případech je možné při stavbě základového pásu plotu použít obstavění stromu.

Pro přechod kořenů přes základy je nutné volit betonové prvky s otvory velkými nejméně dvojnásobek průměru kořenů a vhodnou chráničku pro kořeny s polštářováním z měkkého materiálu.

Ochrana kmene stromu: Kmen stromu je za potřeby na staveništi chránit dřevěným bedněním nejméně do výšky 1,8 - 2m. Vrchní hrana bednění musí však být min. 10 cm pod místem spodního větvení stromu. Kmen stromu musí být přitom opláštěván (polštářován) měkkým materiálem (k příkladu starými pneumatikami), aby jej bednění neodíralo. Bednění nesmí být položeno přímo na kořenové náběhy stromu (z důvodu možného odírání a následné hniloby). Případná poškození (odřeviny) kůry stromu je třeba hned čerstvě ošetřit nátěrem s obsahem fungicidního přípravku (zabraňuje šíření hub a hniloby). Pokud je třeba, korunu stromu při stavebních pracích je nutno chránit vyvázáním větví. Dojde-li při stavebních nebo výkopových pracích k poškození stromu nebo jeho kořenů, vykonavatel prací je povinen zajistit okamžité ošetření stromů nebo jejich kořenů.

Na tomto staveništi jsou sice chráněny kmeny stromů prkny, chybí však polštářování měkkým materiálem a jakákoliv ochrana kořenového prostoru stromů proti ztuhnutí.

4.5 Ochrana dřevin ve významných krajinných prvcích.

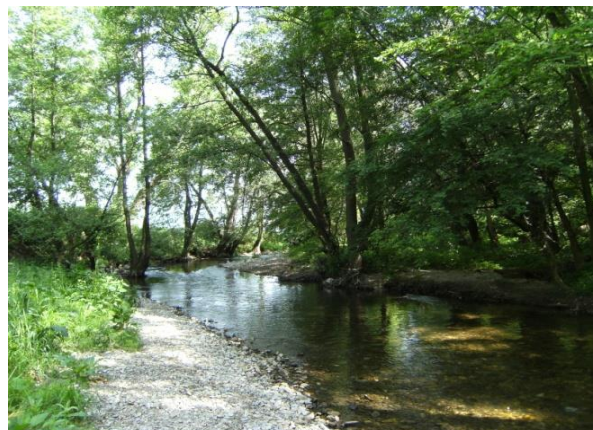
Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky ze zákona jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy (pro tyto není nutná registrace). Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Předmětem ochrany významných krajinných prvků tedy mohou být i dřeviny, pokud jsou součástí břehových porostů vodních toků, rybníků, jezer, remíz, mokřadů, cenných porostů

sídelných útvarů, historických zahrad, nebo parků. Dá se tedy říci, že dřeviny ve významných krajinných prvcích požívají vyšší míru ochrany, než je obecná ochrana dřevin. Z definice významných krajinných prvků jsou vyňaty zvláště chráněné části přírody podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny (*jako památní stromy, přírodní rezervace, přírodní památky atd.*) Ochrana dřevin v nich je zpravidla přísnější, než obecně.

V případě žádosti o povolení kácení dřevin, které jsou součástí významného krajinného prvku, a kácení dřevin by mohlo vést k jeho poškození, zničení či ohrožení nebo oslabení jeho ekostabilizační funkce, je nutné závazné stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody k zásahu do významného krajinného prvku podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Závazná stanoviska k zásahům (*jako třeba terénní úpravy, nebo stavby*) do významných krajinných prvků ze zákona a do registrovaných významných krajinných prvků vydávají pověřené obecní úřady, pokud se ovšem nejedná o území národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek a jejich ochranných pásem, nebo evropsky významné lokality. Vyplývá to z ustanovení § 76 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny. Krajský úřad vydává závazné stanovisko k zásahu do významných krajinných prvků v evropsky významných lokalitách, v přírodních rezervacích, přírodních památkách, které leží mimo chráněné krajinné oblasti, mimo národní parky a jejich ochranná pásma a mimo vojenské újezdy a objekty důležité pro obranu státu. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a správa národního parku vydává závazné stanovisko k zásahu do významných krajinných prvků v národním parku, chráněné krajinné oblasti, včetně všech národních přírodních rezervací a národních přírodních památek a jejich ochranných pásem, mimo vojenské újezdy a objekty důležité pro obranu státu. Újezdní úřady vydávají tento druh závazného stanoviska na území vojenských újezdů. Na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu, mimo vojenské újezdy vydává závazné stanovisko Ministerstvo životního prostředí ČR. Pověřené obecní úřady mají v kompetenci také registraci významných krajinných prvků. Kompetencím orgánů ochrany přírody se budu blíže věnovat v kapitole 13. V rámci vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin orgán ochrany přírody vhodným způsobem ověřuje (*při místním šetření, resp. ohledání věci na místě, náhledem do katastru nemovitostí, do územního plánu apod., či v pochybnostech dotazem na jiný orgán ochrany přírody*), zda by případným kácením nemohlo dojít k ohrožení ochrany významných krajinných prvků.

Podle § 6 zákona o ochraně přírody a krajiny rozhodnutí o registraci významného krajinného prvku vydává orgán ochrany přírody. Účastníkem řízení je vlastník dotčeného pozemku. Rozhodnutí o registraci se oznamuje rovněž nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci. V rozhodnutí vždy uvede vymezení významného krajinného prvku a poučení o právních následcích registrace. Rozhodnutí může orgán ochrany přírody, který o registraci rozhodl, zrušit pouze v případě veřejného zájmu.

Podle § 7 odst. 1 a 2 vyhlášky MŽP ČR č. 395/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny se registrace významných krajinných prvků provádí zápisem do seznamu významných krajinných prvků. Zápis obsahuje soupis katastrálních území a výčet dotčených parcel s uvedením jejich vlastníků i nájemců, stručnou charakteristiku, doklad o oznámení, případně výsledku projednání, či o zrušení registrace a zakres v mapách přiměřeného měřítka (1:5 000 a většího). Zrušení registrace významného krajinného prvku sdělí orgán ochrany přírody vlastníkově, případně i nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci.

4.6 Ochrana dřevin v břehových porostech.

Údržbu břehových porostů při správě vodních toků zajišťuje správce vodního toku tak, aby zůstaly zachovány funkce břehových porostů, a aby se tyto nestaly překážkou znemožňující plynulý odtok vody při povodni. Vyplývá to z ustanovení § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“). Povinností správce vodního toku je pečovat o koryta vodních toků, udržovat břehové porosty na pozemcích koryt vodních toků nebo na pozemcích s nimi sousedících v šířce podle § 49 odst. 2 vodního zákona tak, aby se nestaly překážkou znemožňující plynulý odtok vody při povodni, s přihlédnutím k tomu, aby jejich druhová skladba co nejvíce odpovídala přírodním podmínkám daného místa; to neplatí, jde-li o pozemky určené k plnění funkcí lesa.

Správce vodního toku je podle § 49 odst. 1 písm. b) vodního zákona oprávněn odstraňovat nebo nově vysazovat stromy a keře na pozemcích v šířce 10, 8 a 6 metrů od břehové čáry vodního toku. Šířka pobřežního pozemku závisí od druhu vodního toku. Podle § 49 odst. 2 vodního zákona správci vodních toků mohou při výkonu správy vodního toku, pokud je to nezbytně nutné a po předchozím projednání s vlastníky pozemků užívat pozemků sousedících s korytem vodního toku, a to a) u vodních toků, které jsou vodními cestami dopravně významnými, nejvýše v šířce do 10 m od břehové čáry, b) u ostatních významných vodních toků jiných než pod písmenem a) nejvýše v šířce do 8 m od břehové čáry, c) u drobných vodních toků nejvýše v šířce do 6 m od břehové čáry.

Při kácení dřevin v břehových porostech je nutné postupovat dle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny – jedná se o oznamovací režim. Jelikož se často jedná o kácení dřevin, které jsou součástí významného krajinného prvku podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny (vodní tok, údolní niva), pak k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení nebo k ohrožení či oslabení ekologicko-stabilizační funkce významného krajinného prvku, je třeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Toto závazné stanovisko představuje hlavní nástroj ochrany břehových porostů. Při obnově břehových porostů se přednostně využívají přirozené procesy (zejména kořenová a pařezová výmladnost, využití náletových dřevin). V případě výsadeb se zpravidla využívají v místě původní druhy, které odpovídají daným stanovištním podmínkám.

Vlastník vodního díla je povinen podle § 59 odst. 1 písm. j) vodního zákona odstraňovat náletové dřeviny z hrází sloužících k ochraně před povodněmi, ke vzdouvání vody nebo k akumulaci vody; na tyto povinnosti se s výjimkou ochrany památných stromů, zvláště chráněných druhů rostlin, zvláště chráněných živočichů a volně žijících ptáků, nevztahuje zákon o ochraně přírody a krajiny. Před jejich odstraněním, není-li nebezpečí z prodlení, je vlastník vodního díla povinen oznámit svůj záměr orgánu ochrany přírody. Tento druh oznámení přijímají obecní úřady nebo obecní úřady s rozšířenou pravomocí, pokud je uvedena činnost mimo zvláště chráněných území a jejich ochranné pásma a mimo vojenské újezdy a objekty důležité pro obranu státu. Krajské úřady přijímají tento druh oznámení v přírodních rezervacích, přírodních památkách a jejich ochranných pásmech, mimo chráněné krajinné oblasti, mimo národní parky a jejich ochranné pásma a mimo vojenské újezdy a objekty důležité pro obranu státu. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a správy národních parků přijímají tato oznámení v chráněných krajinných oblastech, národních parcích, včetně národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a jejich ochranných pásem, mimo vojenské újezdy a objekty důležité pro obranu státu. Na území vojenského újezdu je příslušný pro přijetí tohoto oznámení újezdní úřad. Na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu mimo vojenské újezdy je pro přijetí tohoto oznámení příslušné Ministerstvo životního prostředí ČR.

Vlastník vodního díla je povinen oznámit orgánu ochrany přírody kácení všech dřevin – tedy i těch, které nedosahují obvodu kmene 80 cm ve výčetní výšce 130 cm nad zemí, neboť § 59 odst. 1 písm. j) vodního zákona žádný limit pro oznámení nestanoví. Orgán ochrany přírody na základě došlého oznámení prověří, zda se skutečně jedná o náletové dřeviny, u kterých je jednoznačně zřejmé, že nebyly uměle vysazeny, popřípadě (je-li to v daném případě možné), zda je kácení dřevin z hlediska údržby vodního díla v řádném stavu nezbytné. Orgán ochrany přírody dále prověří (*je-li třeba, i dotazem k jinému příslušnému orgánu ochrany přírody*), zda zamýšleným kácením nedojde k porušení podmínek ochrany památných stromů, podmínek ochrany zvláště chráněných rostlin a živočichů a ochrany volně žijících ptáků. Pokud orgán ochrany přírody dospěje k názoru, že se nejedná o náletové dřeviny, nebo k názoru, že by kácením dřevin došlo k nedovolenému zásahu do ochranného režimu památného stromu, do ochranného režimu zvláště chráněných druhů rostlin, zvláště chráněných živočichů nebo volně žijících ptáků, postupuje neprodleně tak, aby bylo zabráněno činnosti v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny. Nepostačí-li samotné informování vlastníka vodního díla a upozornění na nutnost získat pravomocné povolení ke kácení dřevin, resp. pravomocnou výjimku ze zákazů u památných stromů, zvláště chráněných druhů rostlin nebo živočichů či stanovení odchylného postupu při ochraně ptactva, je nutné kácení omezit nebo zakázat podle § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny.

4.7 Ochrana dřevin v rámci ochrany krajinného rázu.

Podle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Může-li být kácením dřevin snížen nebo změněn

KONEC UKÁZKY